

מי שקרן? מי טיפש?

מה חושב הציבור על ההצעה להקים בית לורדים בישראל? אחרי שראינו את בעל-ההצעה, אורי אבנרי, ערך השבוע בן-אמוץ הצבעה בקרב באי ערבי-הרואיות שלו, על נושא זה. ההוצאות: כ-400 הצביעו בעד, רק שניים נגד. בקשר ההצעה להחליף

אולי הניארגאצים של המפלגה הדמוקראטית הלאומית של מערב-גרמניה אינם, בדיוק, היטלריסטים, אבל השתור שלהם דרמה נורא לשחור של מדיה-גיטאפון. וההשקפות שלהם, מסתבר, גם אינן רחוקות כל-כך מאלו של הוגי-הדעות הגזעניים: לא-מכבר, פורסמו בעיתונים של מפלגתם מאמר מרים המנסים להוכיח, כי מוחם של הכושים קטן מזה של לבניה-העור. פירסום זה גרם לסערת-רוחות לא רק

במידורן-הכנסת בעיתונות סילבי קשת, בעלת הטור חן מקשת ביומן הארץ. היא איש רצה לחדא מי היא אחרי שראה את הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים בר-לב דרש בשלומה, התעניין אצלו מי זה השב לו הרמטכ"ל: "זה נשק בלתי-קונבנציונאלי"

מי עושה רעש?

הדיפלומט הישראלי היחיד היכול לזקוף לזכותו מגעים עם נציגי מדינות שאינן מקיימות יחסים עם ישראל הוא זאב לוי, שגריר ישראל בניירובי. בתקופת כהונתו

הגזע והשכל

מחוז לגבולת גרמניה, אלא בייחוד בתוכה. טוען הסוציולוג והסופר לנאטרופולוגיה באוניברסיטת מינכן, הד"ר קארל סאלר, במחקר המלווה תצלומים השוואתיים (ראה תמונה): "שטויות! קיימים הבדלי-גישה בין לבנים ושחורים, קיימים הבדלי-תרבות — אך אין שום שמוץ של סימן שכושי נחות מאיוושהי בחינה.

"קחו למשל את גתה ואת בטהובן, מוסיף ד"ר סאלר. "מי היה חכם יותר? המוסיקאי או הסופר? הם עשו דברים אחרים וזהו זה. זה בדיוק מה שקורה אצל הכושים: דרך-הבטייה שלהם, המוסיקה שלהם והתרבות שלהם — כל אלה נפרדים אך לא פחות ולא יותר טובים מאלה של האירופי-אני-הטעם."

גם גודל-השכל אינו שונה, לדעת רוב המדענים, אצל הלבנים והכושים. ואפילו אם יש כושי עם שכל גדול מן הלבן או להיפך, אומר ד"ר סאלר, "זה אינו אומר כלום. לפני עשרת אלפים שנה היה לבני-אדם פרימיטיביים שכל גדול יותר ובעלי יכולת פחותה מהיום". מבחינה אחת, מכל מקום, קיימת עליונות — אבל דווקא אצל הכושים, על פני הלבנים: "הם הרבה יותר חזקים מבחינה פיזית, מודה סאלר, "לא משום שאברי-המין שלהם מפותחים יותר, כפי שטוענת אמונה תפלה נפוצה מאוד — אלא משום שהאינסטינקטים שלהם הרבה פחות מרוסנים מאלה של לבניה-העור."

הדרך לתהילה עוברת דרך ישראל. זאת גילוי שלמה וחנה צה, המוכרים יותר כצמד הזמר אילן ואילנית. רק לפני שבועות מיספר הם חזרו לארץ ממסע של תישיעה חודשים בחוץ-לארץ. בתקופה לנוה קצת ולנסות להקים בית — דבר אותו לא הצליחו לעשות מאז נישאו.

חוז מזה הם באו למסקנה שהגיע הזמן שגם הקהל הישראלי יכיר אותם. לכן, מאז דרכה כפר-גלם בארץ לא פסקו להופיע. הם הופיעו ככוכבי-התוכנית במועדון-הילי-לה עומאר כייאס. הוחתמו על חוזה-הופעות נוסף ככוכבי-התוכנית במועדון-הילילה כליף. נדדו בארץ והקליטו שירים לתקליט חדש.

ואז הסתבר להם, כי ההצלחה בארץ מביאה לגלגל חוזר: חטפו אותם כאן כדי ל-החזירם לחוצלארץ.

בתקופה בה רוב אמני-ישראל המוכרים מסיירים בחוצלארץ, היתה הארץ רעבה ל-נציגים בעלי-רמה. כך קרה שקול ישראל חטף אותם כדי לשלוח אותם כנציגי ישראל לפסטיבאל הראדיו והטלביזיה בניסכות מונאקו, ואילו אמרגנם, מרקיז תורג'מן, מיהר לצרפם למשלחת-אמנים היוצאת לסיור של רצון-טוב ליהדות דרום-אפריקה.

וכאילו לא די בזה, כבר מוכנים להם חוזים להופעות נוספות בטלביזיה האירו-פיה, ובבראזיל.

מסיבה זו יצטרכו השניים, אולי, ל-חות את התוכנית לפרק את הצמד כדי לה-סוך את אילנית לומר-טולו.

אולם לפני שהם יוצאים לכבוש שוב את העולם הגדול, דרשו אילן ואילנית מאמר

אופנהיימר אומנם הבטיח שיבוא לחיפה, אולם לא היה כל ביטחון בזה. ערבי-העיירה שכר הבארון ארמונד דה-רוטשילד, מפעילי ועידת-המיליונרים, מטוס בריטי, ו-טס בו לדרום-אפריקה. הוא ניגש לאופני-היימר ואמר לו: "הנה המטוס שנועד לקחתך לישראל. לא אני ולא המטוס הזה נוזו מכאן — עד שתצטרף אלינו". אופנהיימר ניכנע ללחץ הזה — ובא. בתערוכת טקסטיל בינלאומית אשר נערכה במינכן, גרמניה, הציג בית-החרושת אלד את דגמיו החדשים. אלד קיבל לרשותו ביתן שלם וחניתה ו-אבנר צננר, מבעלי המפעל, נסע ל-גרמניה כדי לנהל. בגמר התערוכה ארוז השניים את הדגמים והכינו אותם למישלוח לארץ. כאשר הגיע הציד לנמלה-התעופה בי מינכן, הסתבר כי שתי מזודות, ובהן הדגמי-הטובים ביותר, נעלמו. השניים פנו בתלונה למשרת מינכן. החקירה העלתה כי הדגמים נגנבו לשם העתקה על-ידי יצרנים אירופיים. אבל לקציני-המטרה שבא לנחם את אבנר, ציפחה הפתעה כאשר הכריזו כי יצרן הישראלי: "אני דחקא שחוף-סוף, גובים הגרמנים דוגמת-לבוש מהיהודים. זאת מחמאה". לרשימת הדיסקוסקים ב-תלאביב יצטרף בשבוע הבא דיסקוסק חדש בשם ינוקא — מוטון חברים. בעלה-המקום הוא, כמוכן, רבי-סרן הצנחנים לשעבר, משה ינוקא, שהחליט לתוך את הדיסקוסק שלו דחקא ביום-השנה למלחמה, ה-5 ביוני. אבל מכיוון שכולם יהיו עסקים ביום זה, אמר ינוקא, "החלטתי לפתוח אותו יום קודם."

אילן ואילנית

די"ש לגריים קלי

גם לצאת לסיור נוסף לחוצלארץ הנמצאת בתחומי ישראל: הם יצאו לסיור הופעות רצוף של 48 שעות בכל עמדות-צה"ל, לאורך תעלת-סואץ. "לא נפסח אפילו על ה-עמדה הכי קטנה" אמרו השניים, "וכל מי שירצה יוכל להעביר דרכו ד"ש אישי ל-גריים קלי."

ינוקא מתגאה בעובדה שהוא היה בעל ה-דיסקוסק הראשון שגישי תלונה נגד ה-שכנים על שום מקימים רעש ולא, כמקובל, ההיפך. "הם כל-כך סקרנים לדעת מה אני מכין במקום" טוען ינוקא, "שהם עושים לי רעש בלתי-נסבל."

פסוקי השבוע

- שריה-עבורה יגאל אלון, בשיחה עם אנשי-רוח: "אף פעם לא טעיתי בענייני-ביטחון".
- איוב מוסאדס, שרי-הפיתוח לשעבר בממשלת-ירדן: "אם ניקח מכוש ונעמיק לחפור באדמת-ארצנו, נמצא שעצמות אבר-תינו היהודים והערבים מונחים זה בצד זה."
- השייך מוחמד עדי אריג'עבי, ראש עיריית-חברון: "אילו הוציאה ממ-שלת-ירדן מיליון דגרים כדי להיוק ל-ישר-אל, לא היתה משיגה מה שהשיגה קבוצת המתנחלים בחברון."

דוקי אדרך

ידועות של הקולנוע והתיאטרון הישראלי בחברתו של צעיר נמוך-קומה, צנום, בעל תחישנים ילדותיים, העונה לשם מוקי דגל, והמשמש עוזר-במאי בהצגת גבעת ספון ריבר. הסיבה: בעלי-השחקניות מגזריים או-תו כ-בלתי-מוכנן, מוכנים להפקיד את גשואיהם בידי שעה שהם עסוקים.

אינטימי...

אף הוא, מאותן סיבות, לאירופה — הוא סבי דור. עקבותיו נעלמו מאו הפסטיבל. יודעידבר מלחשים שזו הסיבה ש-חברתו הארכיטקטית מואירה דור (הדמיון בשם מקרי בלבד) נראית לאחרונה בחברת הבמאי-שחקן עזר קוטלר, שחזר מברי-טניה, שם השאיר את אשתו, ליאורה ריבלין. ● לשחקן יהורם גאון נרקם והלך רומאן חדש. נראה שהרומאן האחרון שלו, עם הספרית פריטה, הגיע לקיצו. שכן יהורם, אחד הגברים המבוקשים ביותר בבוהימה התלאביבית, נראה לאחרונה מ-לה בחברת היפהפיה אמירה ארליך. ● האיש הכובש לאחרונה את נערות-ישראל הוא ג'ק אבוטבול, יהודי צרפתי, בעל מס-עדה בעיר הויבירה קאן. אבוטבול, שהגיע לארץ עם מכונית טורנדו מרשימה, טוען שחשך במשך זמן רב כדי לפזר את כספו על נערות-ישראל. הוא עושה זאת בקצב מסחרר, כשהנערה האחרונה ברישמת-כיבוש שיו היא הרוגמנית הירושלמית שרש כהן. ● לאחרונה נראו כמה מן השחקניות ה-

נשיא ההסתדרות הציונית, הד"ר נחום גולדמן, הגיע לארץ מצוייד בשעון רוקס חדיש ויקר, ליידייו סיפר גולדמן כי השעון מיועד כמתנה לשרי-הביטחון, משה דיין, אולם אין זו מתנתו שלו לדיין, הוא הביא את השעון עבור צד שלישי הרוצה להעי-ניקו לשר. מי הוא צד שלישי זה סירב גולדמן לגלות. ● דודי אדלר, לשעבר דיילת בכירה באי-ענ, מלכת-יופי, ונערת-זהר השוהה בשנים האחרונות כימעט בכל מקום בעולם — מלבד ישראל, הגיעה הש-בוע לביקר-מולדת קצר. ידידה, שציפו לראותה בחברת החתן המיועד עליו סיפרה להם במכתביה, הופתעו לראותה בדיסקוסק תלאביב, כשהיא רוקדת בחברת צעירה בלונדון יפהפיה. ● חזרת אחרת לישראל היא השחקנית אביטל פז, ששבה לארץ לאחר שנכחה בהצגת-הבכורה של סריטה טוביה ושבע בנותיה. אולם את האטרקציה של השתתפות בפסטיבאל קאן הפסידה אבי-טל, באמצע האירועים, בעיקבות מהומות-פאריס. שחקן ישראלי אחר בטרט, שיצא